

at være bestandigt; det kunde reorganiseres og revideres efter visse Aars Forløb, og enten man i saa Henseende satte 3, 4 eller 6 Aar, er ikke af nogen stor Vigtighed. — Men, vil man sige, Kommunen bliver dog derved bebyrdet med en stor Deel Veie, som den hidtil har været fri for, og hertil vil jeg da svare, at det jo beroer paa Communalbestyrelsen at bestemme, hvorledes en saadan Bei skal istandsættes, og med Hensyn til flere ubetydelige offentlige Veie vil det Arbejde, som derpaa maa anvendes, virkelig blive høist ubetydeligt, idet det kun vil gaae ud paa at gjøre dem fremkommelige og at sørge for, at de ikke saaledes ligge aldeles retsløse hen. Jeg vil derfor foreslaae, at det foreliggende Lovudkast faaer et Supplement, som slutter sig til de nu gjældende Bestemmelser om vore Biveie, og som findes i Forordningen af 29de September 1841, og deri skulde man da søge at bestemme, hvilke Veie der skulde betragtes som private, og hvilke som offentlige; om de offentlige Veie skulde der da optages Bestemmelser, som gaae i den Retning, som jeg her har tilladt mig at antyde, og de Bestemmelser, der findes i det Lovudkast, som her er os forelagt, ville saa komme til at angaae de private Veie.

De Indvendinger mod Loven, som ere fremkomne, navnlig fra det ærede Medlem for Aarhuus Amts 2den Valgkreds (N. Eriksen), troer jeg ikke kunne tillægges nogen særdeles stor Betydning. Vedkommende Communalbestyrelse gaaer, ved at tage Bestemmelse om en saadan Veis Indretning med Videre, ikke ind paa en Undersøgelse om Udskiftning og ikke heller paa en Undersøgelse om Retsforhold, hvilke henhøre under Afgjørelse paa et andet Sted. Med Hensyn til selve Lovudkastet har jeg ikke noget Væsentligt at bemærke. Der kan jo være forskjellige Meninger om flere af de deri indeholdte Bestemmelser, men dette er Noget, som angaaer Detaillen, og som jeg derfor nu ikke skal indlade mig videre paa. Et Spørgsmaal, der turde være af særdeles Vigtighed, er, hvorvidt Appellen skal stee til Landvæsenscommissionen eller til Amtsraadet. Jeg tiljener ikke rettere, end at den helst maa stee til Landvæsenscommissionen. At dette kan være forbundet med særdeles Bekostninger, skal jeg

indbrømme, men man maa ogsaa gaae ud fra den Forudsætning, at Vedkommende i Almindelighed maae kunne være tjente med den Afgjørelse, saadanne Sager erholde af den paa-gjældende Communalbestyrelse. Jeg skal henstille, hvorvidt disse Bemærkninger, jeg nu har tilladt mig, maatte komme i Betragtning ved Sagens videre Behandling. Det vilde, troer jeg, være en god Gjerning, om man vilde gjøre sig Umage for at ændre dette Lovudkast saaledes, at det kom til at omhandle alle de Veie, som jeg har tilladt mig at berøre. Derved vilde et væsentligt Hul i denne Materie udfyldes, og et Savn afhjælpes, som jeg tør forsikre føles ved mange Leiligheder og paa mange Steder her i Landet.

Madjen: Jeg kan tiltræde det Meste af, hvad der er udtalt af den ærede sidste Taler; jeg troer, at han har givet en saadan Forklaring af, hvorledes det hele Veivæsen skulde ordnes fra neden af opad, at vistnok Enhver kan tiltræde det. Kun kan jeg ikke være enig med ham i hans sidste Udtalelse om, at det skulde være Landvæsenscommissionen, der skulde være den overordnede Autoritet istedetfor Amtsraadet, og jeg tør maastee give en lille Forklaring over, hvorledes min Anskuelse er om det hele Veivæsen, for at komme til den Slutning, at det maa være Amtsraadet, der maa have med alle de Veie at gjøre, som ere lagte ind under nærværende Lovudkast. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (F. Mourier-Petersen) berørte, at der gives enkelte Veie, som for det Meste brugtes af Udslyttergaardmænd, at disse Veie ogsaa burde komme ind under Lovudkastet, og han var i Tvivl om, hvorvidt ikke saadanne Veie kunde kaldes „private Veie“. Jeg troer, at Lovudkastet i saa Henseende har en Forklaring i sin § 1, idet der staaer Linie 3: „ere udelukkende berettigede“, hvilket jeg troer betyder saa Meget, at den Bei, der kan aflukkes for Andre af Vedkommende, der bruger den, er ingen „privat Bei“, og at en saadan Bei altsaa ikke kan komme ind under Lovudkastet. Det er en Bei, der kun er til Brug for Enkeltmand, maastee for Tvende, som have den Ret, at de kunne udelukke Andre fra at besøge den,